

И чухъ какъвъ достоенъ синъ е родила тя. Той — моя Чавдаръ не е лудъ! Луди сж онѣзи, които странятъ отъ него. Чавдаръ е толкозъ младъ — запазете младостъта му. Азъ искамъ да умра вмѣсто него. И още тукъ слагамъ главата си.

Чавдаръ (прегърналъ стареца). О, не старче. Сега азъ искамъ да умра. Щомъ моитѣ думи направиха тебе — слѣпия да прогледа, то смъртъта ми ще възкреси и мъртви въ гробоветѣ (къмъ сжда) Азъ искамъ още сега да ме обесите.

Председателя (измжченъ). Да вземешъ нѣщо отъ нѣкого можешъ. Но да му дадешъ, това може да стане само съ неговата воля.

Чавдаръ. Следъ това живота за менъ е безмислица. Смъртъта е желаня край. Колкото по-скоро — толкова по-добре. Една мждростъ казва: по-добре следъ година отколкото следъ вѣкъ. По-добре днесъ отколкото следъ година.

Председателя. Книгитѣ ти сж размжтили главата, момко! Ако зависѣше само отъ мене — бихъ те простилъ. Но законътъ е строгъ — азъ ще изпълня закона.

Чавдаръ. Азъ желая да изпълните закона съсъ всичката строгостъ къмъ мене, за да се освети правото на моитѣ братя, които ще живѣятъ следъ мене, да се позоваватъ на закона.

Председателя. (Задъханъ. Къмъ стражата). Откарайте го на бесилката.